Universitätsbibliothek Paderborn

Apollinis Judicium politicum in Monteparnasso Contra Monarchiae sectatores

Boccalini, Traiano

Messinae, 1671

Canes Indiæ in lupos convertuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13233

Visual Library

Canes Indiæ in lupos convertuntur.

DIe menſis præſentis duodecimo, hora octava nocturna, nuncius Olyſſipone miſſus Apollinem convenit, nova ponderis maximi afferens. Matutino itaque ejus diei tempore omnis generis literati ad Regium concurrêre palatium, quo & ipſi rerum novarum certiores redderentur. Primi erant Hiſpani, qui ſolita anxietate & ſollicitudine ſciſcitarentur, num in India alius mons Potoſi, aut novus Deus argenti detectus foret, ut eo ſeſe ſeminandi Evangelii gratia conferrent. Galli ſtudioſe quærebant, num novus iterum aliquis mundus eſſet repertus, ut æqualem iſtic potentiam cum Hiſpanis nacti, orbis veteris ruinam inducerent. Sed pro teterrimo augurio habitum fuit, Apollinem perlectis literis vehementer contriſtatum cinxiſſe ſemet ſpiſſiſſima nube, mœroremque profuſiſſimo lacri-

 marum

marum imbre fuiſſe conteſtatum : un
unuſquiſque collegit , infeliciſſimu
nuntium ab hoc tabellario fuiſſe al
tum. Dum itaque forum à literat
omnique hominum genere , repletu
eſſet, tam luctuoſæ novitatis ratione
expoſtulanti; ab majeſtate Apollina
poſtquam infinita tonitrua & fulg
crebra comparuiſſent , vox exaud
eſt terribilis, dicens ; Jejunate & af
gite vos, induimini cilicio & aſpergam
ni cinere , & veſcimini pane cum lac
mis, ô vos qui terram colitis, orati
nibus Deum corde contrito placate,
nimoque puro ei ſupplicate , ut i
menſa miſericordia ſua liberet hum
num genus , quod orbem inhabitet
terem, à portentoſa novitate demum
orbe novo allata. Tam tremenda vo
percepta , plerique nimia afflictio
quam intimo corde perſentiebant, q
ſi mortui in terram prociderunt, cred
tes Indiam occidentalem aut igni co
ſumtam , aut aquis merſam , & abſ

ptam. Adeo ut omnes ſummo terrore affecti, uberrimis lacrimis & ſingultibus, clarâ voce miſericordiam implorarent, humillimiſque precibus ab Apolline expeterent, ut dignos cenſeret ſubditos ſuos, quibus palam faceret, quænam ea mala forent, ob quæ auxilium ipſis implorandum eſſet divinum. E Regia deinceps Apollinis altera exaudita eſt vox, quæ unicuique manifeſtum fecit; Canes armentorum cuſtodiæ ab Hiſpanis in Indiam travectos, eſſe converſos in lupos adeo rapaces, ut voracitate & crudelitate ſua ipſas etiam Trigides anteirent. Poſt adeo infauſtum nuncium, publicus literatorum luctus exortus eſt, dolentium canes in lupos commutatos pleraque lacerare armenta. Cui in poſterum cuſtodiæ paſtores pecora ſua committere poterunt, ſi fraudarentur ſubſidio canum olim tam fidorum paſtori ſuo? Aut quomodo poterit ſalns aliqua ſupereſſe infeliciſſimo iſti gregi, quæ & lupis inimicis,

& canibus amicis, prædæ eſſet? D
omnes populi in Parnaſſo terrore qu
mortui in terram conciderent, ſoli Ba
vi, aliique populi Germaniæ inferior
viſi ſunt intrepidi per Parnaſſum diſc
rere, animantes ſeſe mutuò, animu
que invicem eo addentes quod nu
ſint calamitates, quas infractus & i
trepidus non quiverit animus ſuper
Batavi itaque illi palam unicuique fe
re, etiam in ſua terra canes, quos paſt
res Hiſpani cuſtodiæ gregis ſui in B
gicam ablegaſſent, tam redditos e
rapaces, ut immani feritate, ipſa eti
pecora devorarent, adeoque omne fu
ſe conſumturos armentum, niſi fo
conſilio, quod unicuique notum eſt,
bi proſpexiſſent. Proinde ſi in vete
iſtæc orbe contigiſſent, quæ in no
eveniſſe nuntiabantur, unumquemq
fuiſſe animadverſurum, verum eſſe
medium, quo fœdæ iſti canum vora
tati obviam iretur, vomitam nucem B
gicam ipſis propinare, ut pro meri
ſuo rumpantur.

Mona